

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 393/2015
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузећа Т. ДОО у стечају, кога заступа пуномоћник М.Р., адвокат из Б., против туженог Д.Р. из Б., кога заступа пуномоћник Б.К., адвокат из Б., ради побијања правних радњи, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4267/15 од 14.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4267/15 од 14.10.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4267/15 од 14.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1215/14 од 11.05.2015. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је без правног дејства правна радња тужиоца, која се састоји од признања тужбеног захтева, на основу ког је Први основни суд у Београду донео пресуду на основу признања бб П 67967/10 од 23.04.2010. године, због чега је та пресуда постала правноснажна и извршна, а по којој се утврђује да је тужени власник пословног простора, површине 105,12 м², који се налази у згради бр. ..., у Ул. ... на Н.Б., у блоку ..., те да наведена пресуда на основу признања нема правног дејства према стечајној маси и да се обавезе тужени да у стечајну масу врати предметни пословни простор испражњен од лица и ствари. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати износ од 191.250,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 4267/15 од 14.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Београду.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, тужилац у ревизији само коментарише примену материјалног права у побијаној пресуди. При томе није навео постојање другачијих судских одлука у односу на побијану пресуду од значаја за праксу, нити је навео у чему се огледа разлика у ставовима, те у конкретном случају није потребно уједначавање судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 22. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, измењена је одредба члана 485. ЗПП, тако што је прописано да ревизија није дозвољена у привредним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници, ради побијања правних радњи дужника, поднета је суду 10.05.2012. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у висини од 3.500.000,00 динара. Према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе суду 1 евро износио је 112,14 динара, те је вредност предмета спора у овој парници 31.210,98 евра.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност

ревизије у привредним споровима, то ревизија тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Стога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу 2. изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**